

भोगभिरङ्गुतैः । रक्षोभित्वं पिशाचैश्च रौद्रैर्भूतगणैस्तथा
राक्षसीभित्वं संपूर्णमनेकैश्च रुग्द्विजैः ॥ सा तत्र सहवा-
गत्वा शैलपृष्ठं सुदर्शमम् । प्राचिपत् काञ्चने कुरुणे शुक्रं
सा लिरिता शुभा ॥ शिष्टानामपि सा देवी सप्तर्षीणां महा-
ल्लाम् । पत्नीस्त्रूपकं क्षत्रा कामयामास पावकम् ॥
दिव्यं रूपमस्त्वयाः कर्तुं न शक्तिं तथा । तस्मात्पत्पः
प्रभावेन भर्तु शुच्रं प्रयेन च ॥ षट्क्षत्रस्तत्र निक्षिप्तमग्ने-
रेतः कुरुत्तम् ! । तस्मिन् कुरुणे प्रतिपदि कामिन्दा स्वाहया
तदा ॥ तत् स्वत्र तेजसा तत्र संष्टुतं जनयत् तुतम् ।
ऋषिभिः पूजितं स्वाहमनयत् स्वान्तवां ततः । षट्शिरा
द्विगुणश्चोत्तो द्वादशाक्षिभुजक्रमः । एकप्रीतैकजठरः
कुमारः सप्तपद्यत ॥ वन० भा० स० २२३ अध्यायः

अग्निकुमारत्वेऽपि तस्य रुद्रकुमारत्वं तदप्युक्तं तत्रैव
“ततो ब्रह्मा सहासेनं प्रजापतिरथाब्रीहत् । अभिगच्छ
महादेवं पितरं तिउराह्नम् ॥ रुद्रेणाग्निं समाविश्य
खाहामाविश्य चोमया । हिरतर्थं सर्वलोकानां जातस्वम
पराजित ! ॥ उभायोन्याच्च रुद्रेण शुक्रं सित्तं सहामना
अस्मिन् गिरौ निपतिं मिञ्जिकामिञ्जिकं ततः ॥ सम्भूतं
लोहितोदे तु शुक्रशेषमवपत्तु । स्वर्यं रञ्जितु चायन्य
दन्त्यच्चैवापत्तद्भुवि । आसक्तमन्यहृत्येषु तदेवं पञ्चधापत्तु ॥
इति २२४ अध्याये । अग्नितनयाग्निसुतादयोऽप्यत ।

अग्निकेतु ए० अग्नेः केतुरिव । धूमे तस्माग्निप्रभवत्वे न
तच्चिह्नीभूतत्वम् गग्ने उद्युक्तानत्वात् तत्प्रताक्तव्य ।

अग्निकोण ए० अग्नेः अग्निदेवताकः कोणः अन्तरालदिक्
हृत० । अग्निदैवये पूर्वदक्षिणयोर्ध्वे दिग्भागे ।
“इन्द्रोवर्जः पितृपतिर्वृहतोवरुणो मरुत् । कुवेरदेवः
पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात्” इत्युक्तेः तस्य पूर्वदक्षिण-
दिशोर्ध्वदक्षिणपतित्वम् । उपचारात् तत्स्वामिनोऽग्ने-
र्वाचका अपि अत्रैव । “प्रतिपत् नवमी पूर्वे रामरुद्रौ च
पावके” इति ज्योतिषे “शक्रे हुताशे भर्यमिति” च अग्नि-
कोणपरतया पावकादिशब्दः प्रयुक्तः ।

अग्निगर्भं ए० अग्निरिव जारको गर्भैऽस्य । अग्निजारदृक्ते ।
अग्निर्गर्भैऽस्य । स्वर्यकान्तमणौ (आतसि) तस्य स्वर्य-
किरणसम्कांत् अग्न्युत्यापकत्वात्तथात्वम् । अग्निमन्यन
काष्ठरूपारणौ च । अग्निः स्थितो गर्भैऽस्याः । शमी-
लतायाम् खी । “अग्निगर्भं शमीमिवेति” रघुः । शमापा
गर्भैऽग्निस्थितिकथा भा० आतुषा० य० ८५ अध्याये
“रुद्रस्य रेतः प्रसक्तमग्नौ निपतितच्च यत् तत्तेजोऽग्निर्मह-

ज्ञूतं द्वितीयमस्मिव पावकम् । वर्धार्थं देवशत्रूणां गङ्गायां
जनयिष्यतीति” ब्रह्मवाक्यानन्तरं कार्त्तिकेयोत्पत्त्यर्थसम्बन्ध-
माणसप्रयुक्तस्त्रित कारणेन शुप्तस्थाने: “नष्टमात्मनि संलीनं
नाधिजन्म हुताशनमित्यनेन” देवैस्तस्त्रियानासादने उक्ते
नानास्थानेऽन्वेषणात् परिशेषे शमीगर्भे प्राप्निरक्ता, यथा
“अन्त्याक्षिर्गतोवर्जः शमीगर्भसुपाविशदिति” । शमीगर्भे-
चासप्रयुक्तिं स्थितिं कथयतः शुक्रस्य जिह्वापरिष्ठिरुद्धिष्ठयशायदान-
स्त्रिया देवैस्तस्त्रै वरान् दत्त्वा शमीगर्भे बङ्गरख्यत्वं त
इत्युक्ता च “इत्युक्ता तं शमीगर्भे बङ्गमालाच्च देवताः तदे
वायतनं चक्रुः पुरुषं सर्वक्रियास्थिपि । ततः प्रभृति
चारिनः स शमीगर्भेषु दृश्यते । उत्पादने तथोपायमधि-
ज्ञम् च आनन्दा” इति ।

अग्नेः सकाशात् गर्भैऽस्याः पृथिव्यां खी । वर्जिना
गङ्गायामासिक्तगर्भस्य धारयितुमशक्यस्य पृथिव्यां सुभैरौ
गङ्गाया निक्षेपणस्त्रितं तत्रैव । “सा वर्जिना वार्यमाणा
देवैरपि सरदिरा । सम्भूत्सर्जं तं गर्भं भैरौ गिरिवरे
तदेति, उक्ता “तेजसा तस्य गर्भस्य भास्त्वरस्येव राद्धिमिः
यद्दूर्यं परिसंसृष्टं पृथिव्यां पर्वतेषु च तत् सर्वं काञ्चनी
भूतं समन्वात् पूर्वदृश्यत । पृथिवी च तदा देवी स्वतां
वसुमतीति च स तु गर्भे महातेजाः गाङ्गेयः पावकोऽस्त्रवः
दिव्यं शरवणं प्राप्य वृष्टेऽध्युतदर्शन इति भा० आतुष०
८५ अ० । अतएव अतौ “यथाग्निगर्भां पृथिवी यथा
द्यौरिन्द्रेण गर्भिणी” इत्युक्तम् । अग्निरिव गर्भैस्त्वध्यभागो-
ऽस्याः । अग्निदीप्तायां महाज्योतिष्ठोत्तात्याम् खी ।

अग्निगृह न० अग्निकार्यार्थं उत्तरं शा० त० । होमार्थे
उत्तरे हृत० । औतस्त्राचार्याग्निविद्याधारे उत्तरे न० । अग्न्य-
गारादयोऽप्यत । “वसं चतुर्दौऽग्निरिवरनगरारे” इति रघुः ।
अग्निगृह ए० अग्निप्रतिपादकः अन्यः शा० त० । अग्नि-
होमादि-प्रतिपादके शास्त्रे “अग्निगृहपर्यन्तमधीते”
सि० कौ० अग्निगृहः अग्निप्रतिपादकः अन्य इति
तत्त्ववो० । एवमेव मत्कृतस्तरलायासुक्तम् ।

अग्निवृत न० अग्न्युदीप्तेन उत्तं शा० त० । वैद्यकोतो उत्त-
मेदे यथा चक्रदत्तः ।
“पिप्लीपिप्लीमूलं चित्रको हस्तिपिप्ली । हिङ्गुच्चव्या-
उज्जोदा च पञ्चैव लवणानि च ॥ द्वौ चारौ हवुषा चैव
दद्यादर्ढपलोच्चितान् । दधिकाञ्जिकशुक्तानि खेहमाला-
समानि च । आर्द्रकं सरसं प्रस्थं उत्तप्रस्थं विपाचयेदिति ।
एतद्गिरितं नाम मन्दाग्नीनां प्रशस्यते इति” ॥